

Sygn. akt: *IC 982/15*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Sznura

po rozpoznaniu na rozprawie protokolowanej przez sekr. sąd. N. K. w dniu 20 kwietnia 2016 r.

sprawy z powództwa **M. Ś.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. Ś. kwotę 5.827,23 zł (pięciu tysięcy ośmiuset dwudziestu siedmiu złotych dwudziestu trzech groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 27 września 2014 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. obciąża kosztami procesu pozwaną (...) S.A. w W. w 42,43%, zaś powoda M. Ś. w 57,57%, pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

UZASADNIENIE

Powód **M. Ś.** wniósł o zasądzenie od pozwanej **(...) S.A. w W.** kwoty 12.379,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 27 września 2014 r. do dnia zapłaty, a także sumy 1.353,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 05 marca 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony łączyła umowa ubezpieczeniowa autocasco obejmująca pojazd marki C. (...) o nr rej. (...). W okresie objętym obowiązywaniem umowy, w dniu 26 sierpnia 2014 r. doszło do wypadku, w wyniku którego ubezpieczony pojazd został uszkodzony. Ubezpieczyciel po zgłoszeniu szkody i przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi łącznie sumę 6.385,26 zł. Powód wskazał, że z pozwaną zawarł umowę ubezpieczenia w wariantcie serwisowym, dlatego też powinny mu zostać zwrócone koszty restytucji pojazdu według cen części oryginalnych, a nie w wariantcie optymalnym, jaki zastosował ubezpieczyciel. Według powoda odnośnie zawarcia umowy w wariantcie serwisowym nie znajdują zastosowania przepisy §19 ust. 7 OWU. Dodatkowo powód podniósł, że niezależnie od powyższego pozwana zastosowała zaniżone stawki robocizny, a także dokonywał potrąceń amortyzacyjnych w wysokości 55% na części, które są dostępne tylko jako oryginalne. Dodatkowo powód domagał się zapłaty kwoty 800 zł poniesionej przez niego w postępowaniu przedsądowym na sporządzenie opinii i kalkulacji określającej wartość rzeczywistej szkody, a także kwoty 553,50 zł z tytułu kosztów postępowania przedsądowego – dokonania analizy akt sprawy i sporządzenia wezwania do zapłaty przez radcę prawnego.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, iż w ubezpieczeniach dobrowolnych nie ma zastosowania zasada pełnej kompensacji szkody, a pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie na podstawie wyliczeń zgodnych z postanowieniami umownymi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód zawarł z pozwaną w dniu 08 lipca 2014 r. umowę pakietowego ubezpieczenia samochodu C. (...), o nr rej. (...) w zakresie OC, AC, (...) i (...). Przy warunkach ubezpieczenia AC wybrano wariant „serwisowy” z opcjami: (...) Ochrona (...) i „Stała wartość pojazdu oraz niepomniejszanie sumy ubezpieczenia”. Strony w umowie określiły sumę ubezpieczenia w zakresie AC na 30.300 zł. Do umowy ubezpieczenia zastosowanie miały ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 24 grudnia 2013 r. (...).

Okoliczność bezsporna, vide: polisa (...) nr (...), k. 88-90

W OWU określono m.in., że koszty naprawy pojazdu ustalane są w oparciu o ceny usług i części zamiennych stosowanych w RP w dniu ustalenia odszkodowania (§19 ust. 2). Z zastrzeżeniem ust. 4, koszty naprawy pojazdu ustalane są na podstawie następujących cen części zamiennych zakwalifikowanych do wymiany: 1) w wariantcie serwisowym – cen części oryginalnych serwisowych; 2) w wariantcie optymalnym: a) cen części oryginalnych serwisowych, pomniejszonych w zależności od okresu eksploatacji pojazdu o określony procent (w przypadku pojazdów eksploatowanych powyżej 5 do 8 lat – 55%), b) cen części oryginalnych, c) cen części porównywalnej jakości (§19 ust. 3). Jeżeli w systemach A. lub E. dostępne są części różnego rodzaju, o których mowa w ust. 3 pkt 2, lub części tego samego rodzaju, o których mowa w ust. 3 pkt 2, ale pochodzące od różnych producentów, wysokość odszkodowania (...) ustala uwzględniając części o najniższej cenie, przy czym w przypadku części oryginalnych serwisowych uwzględnia się cenę pomniejszoną według zasad określonych w ust. 3 pkt 2 lit. a (§19 ust. 4). Z zastrzeżeniem ust. 6 i 7 wysokość odszkodowania ustala się z uwzględnieniem zasad określonych ust. 2-4 i sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie wykonującym naprawę w oparciu o zasady zawarte w systemie A. lub E., z zastosowaniem: 1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu; 2) stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu; 3) cen części zamiennych ustalonych stosownie do ust. 3 i 4; 4) cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A. lub E.. (...) ustala odszkodowanie w ten sposób pod warunkiem przedstawienia rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów (§19 ust. 5). W razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT, (...) weryfikuje wysokość odszkodowania ustaloną na podstawie tych rachunków lub faktur VAT według zasad określonych w ust. 5 (§19 ust. 6). W razie nieprzedstawienia rachunków lub faktur VAT, o których mowa w ust. 5, (...) wypłaca bezsporną część odszkodowania ustaloną na podstawie wyceny (...) sporządzonej w oparciu o zasady zawarte w systemie A. lub E., z zastosowaniem: 1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu; 2) stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty działające na terenie miejsca zamieszkania ubezpieczonego; 3) cen części zamiennych zawartych w systemach A. lub E. ustalonych w wariantcie optymalnym; 4) cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A. lub E.. Dokonanie wyceny w ten sposób nie pozbawia ubezpieczonego możliwości ustalenia wysokości odszkodowania na zasadach określonych w ust. 5, po przedłożeniu rachunków lub faktur VAT, o których mowa w ust. 5 (§19 ust. 7).

Okoliczność bezsporna, vide: (...) k. 93-118.

W dniu 26 sierpnia 2014 r. doszło do wypadku, w wyniku którego uszkodzony został należący do powoda pojazd C. (...), o nr rej. (...).

Okoliczność bezsporna .

Przedmiotowa szkoda została zgłoszona pozwanemu zakładowi ubezpieczeń w dniu 27 sierpnia 2014 r. Likwidacja szkody miała nastąpić w ramach ubezpieczenia AC. Pozwana uznała swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłaciła powodowi ostatecznie kwotę 6.385,26 zł (05 września 2014 r. kwotę 4.528,59 zł i 11 września 2014 r. kwotę 1.856,68 zł). Podstawą wyliczenia tej sumy była kalkulacja naprawy nr (...), sporządzona 01 września 2014 r., w której zastosowano ujemną korektę cen części zamiennych w wysokości 55%. Powód pismem datowanym na 15 grudnia 2014 r. wezwał

pozwana do zapłaty w terminie 14 dni kwot 12.379,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 27 września 2014 r. do dnia zapłaty tytułem niewypłaconej części odszkodowania za uszkodzenia pojazdu powoda, 800 zł tytułem kosztów opinii rzeczoznawcy oraz 553,50 zł tytułem kosztów pełnomocnika powoda w postępowaniu przedprocesowym. Przedmiotowe pismo zostało nadane w placówce pocztowej 19 grudnia 2014 r. Pismem z 02 lutego 2015 r. (...) podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, wskazując, że sporządzona przez ubezpieczyciela kalkulacja naprawy stanowi jedynie propozycję rozliczenia szkody. W przypadku udokumentowania poniesionych wyższych kosztów tytułem naprawy, tj. dostarczenia faktur dokumentujących naprawę, szkoda zostanie rozliczona zgodnie z zawartym wariantem ubezpieczenia, tj. serwis – zgodnie z §19 ust. 3 pkt(...)

Dowody: wezwanie do zapłaty, k. 78-87, kalkulacja naprawy pojazdu, k. 122-128; pismo (...) z 02 lutego 2015 r., k. 119; potwierdzenia przelewów, k. 120-121.

Po kolizji pojazd podlegał częściowej naprawie, w zakresie koniecznym, gdzie naprawa nie uwzględniła wymiany wszystkich części objętych kwalifikacją (...). Do naprawy zostały użyte używane części zamienne, przeprowadzono jedynie zaprawkowe lakierowanie i strefowe cieniowania.

Dowody: opinia biegłego do spraw techniki motoryzacyjnej B. S. , k. 172-182; zeznania świadka C. D., k. 159-160.

Koszty naprawy pojazdu marki C. o nr rej. (...) według cen obowiązujących na lokalnym rynku, niezbędne do przywrócenia stanu pojazdu sprzed daty szkody (26 sierpnia 2014 r.), według kwalifikacji zakresu naprawy udokumentowanego przez (...), z uwzględnieniem pomniejszeń cen o wskaźnik 55% zgodnie z §19 (...) wynoszą **11.412,49** zł brutto. Zakres dotychczas dokonanej naprawy nie przywrócił uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed zdarzenia. Do przywrócenia pojazdu do takiego stanu niezbędne są obecnie czynności o łącznym koszcie 14.560,22 zł.

Dowód: opinia biegłego do spraw techniki motoryzacyjnej B. S. , k. 172-182.

Powód zlecił rzeczoznawcy samochodowemu, inż. K. K., sporządzenie opinii w sprawie określenia kosztów naprawy swojego pojazdu. Z tytułu sporządzenia przedmiotowej opinii, powód poniósł koszty w wysokości 800 zł.

Dowody: faktura VAT, k. 76; opinia rzeczoznawcy wraz z kalkulacjami, k. 26-50.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższe okoliczności Sąd ustalił głównie na podstawie opinii biegłego sądowego. Sąd ocenił ją jako fachową i wyczerpującą, a przedstawione przez biegłego wnioski za wyprowadzone w sposób logicznie poprawny z poczynionych ustaleń. Strona pozwana złożyła przy tym wniosek o uzupełnienie opinii, jednakże Sąd przedmiotowy wniosek oddalił z uwagi na fakt, że biegły ustalił wysokość kosztów naprawy pojazdu powoda w kilku wariantach, w tym również w takim, jakiego wyliczenia domagała się w swoim wniosku strona pozwana i który zresztą był podstawą wyrokowania.

Sąd wziął pod uwagę także dokumenty złożone do akt sprawy, których autentyczności ani wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała, a także zeznania świadka C. D., które były spójne, logiczne i korespondowały z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Powództwo było zasadne jedynie w części.

Podstawą prawną żądania powódki jest art. 805 §1 k.c., w świetle którego przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę; oraz art. 805 §2 pkt 1 k.c., zgodnie z którym przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Łącząca strony umowa ubezpieczenia AC przewidywała obowiązek wypłaty odszkodowania m.in. w przypadku uszkodzenia pojazdu na skutek wypadku. W takim przypadku, w myśl §19 (...) (...) określać miało odszkodowanie w dwóch wariantach: „serwisowym” i „optymalnym”.

Powód wykupił droższy wariant ubezpieczenia, w którym koszty naprawy pojazdu ustalone miały być w wariantcie serwisowym, a więc przy zastosowaniu cen części oryginalnych serwisowych. Warunkiem rozliczenia szkody na tych zasadach było jednak przedstawienie rachunków bądź faktur za naprawę. W przypadku ich braku, rozliczenie miało nastąpić w wariantcie optymalnym, tj. wg. cen części oryginalnych serwisowych, pomniejszonych w zależności od okresu eksploatacji pojazdu o określony procent (w przypadku pojazdów eksploatowanych powyżej 5 do 8 lat, tak jak w przypadku samochodu powoda – 55%), cen części oryginalnych, lub cen części porównywalnej jakości. Przy czym, jeżeli w systemach A. lub E. dostępne miały być części różnego rodzaju, lub tego samego rodzaju, ale pochodzące od różnych producentów, wysokość odszkodowania (...) miało ustalać uwzględniając części o najniższej cenie.

Strona powodowa nie kwestionowała tego, że nie udokumentowała naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT, wskazywała jedynie, że z uwagi na indywidualne postanowienie umowne w postaci zastosowania wariantu serwisowego, wyłączone zostało w stosunku do niej stosowanie §19 ust (...) Powód podnosił też z ostrożności, iż w świetle brzmienia §9 ust. 1 pkt 1 lit. a w zw. z §19 ust. 3 pkt (...) oraz w świetle brzmienia §19 ust. 7 pkt (...), kwestia rodzaju części byłaby niejednoznaczna, a tym samym, zgodnie z art. 385 §2 k.c., należałoby zastosować tłumaczenie na korzyść konsumenta, tj. przyjąć, że zastosować należy ceny części serwisowych. Wskazał też, że postanowienia §19 ust. 7 pkt (...) kształtuje prawa powoda i obowiązki pozwanego w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając interesy poszkodowanego.

Sąd tej argumentacji nie podziela. Zapisy (...) są jasne, sformułowane jednoznacznie i w sposób zrozumiały. Wynika z nich wprost, że wykupienie wariantu serwisowego nie wyłącza stosowania §19 ust. 7, a wręcz przeciwnie – paragraf ten ma wyłącznie zastosowanie przy wariantcie serwisowym (w przypadku wykupienia wariantu optymalnego jego zastosowanie byłoby bezprzedmiotowe). Znaczenie tego przepisu też jest oczywiste – jeśli poszkodowany przedstawi rachunki lub faktury za naprawę, będzie ona rozliczana w wariantcie serwisowym, natomiast w razie ich nieprzedstawienia (...) wypłaca bezsporną część odszkodowania ustaloną na podstawie wyceny sporządzonej z zastosowaniem cen części zamiennych zawartych w systemach A. lub E. ustalonych w wariantcie optymalnym.

Sąd nie dopatrył się też w przywołanych przez powoda warunkach (...) zapisów sprzecznych z dobrymi obyczajami, bądź rażąco naruszających interesy powoda. Strony w zawartej umowie AC jednoznacznie, precyzyjnie, w sposób nie budzący wątpliwości wskazały warunki, na jakich ma nastąpić ewentualna wypłata odszkodowania. Warunki te nie były ani rażąco niesprawiedliwe, ani nie odbiegające w znaczący sposób od uwarunkowań rynkowych. Ponadto Sąd uznał, iż powód miał wpływ na treść tych postanowień, bowiem miał możliwość wyboru między wariantami tańszymi i droższymi. Dlatego, uznając, iż przywołane przepisy OWU nie zawierają klauzul abuzywnych, Sąd zlecił biegłemu wycenę kosztów naprawy pojazdu z uwzględnieniem wariantu ubezpieczenia AC zawartego przez powoda z pozwanym oraz zapisów ogólnych warunków umowy ubezpieczenia.

Jak stwierdził biegły, koszty naprawy pojazdu marki C. o nr rej. (...) według cen obowiązujących na lokalnym rynku, niezbędne do przywrócenia stanu pojazdu sprzed daty szkody (26 sierpnia 2014 r.), według kwalifikacji zakresu naprawy udokumentowanego przez (...), z uwzględnieniem pomniejszeń cen o wskaźnik 55% zgodnie z §19 ust. 3 pkt 2 (...) („wariant optymalny”) wynoszą 11.412,49 zł brutto. Dlatego też Sąd przyjął wysokość szkody w zakresie uszkodzenia samochodu powoda w tej właśnie wysokości.

W związku z powyższym oraz mając na uwadze, że ubezpieczyciel wypłacił już powodowi kwotę 6.385,26 zł na etapie postępowania likwidacyjnego, Sąd z tytułu odszkodowania za koszty naprawy samochodu powoda, zasądził na jego rzecz kwotę 5.027,23 zł. Dodatkowo Sąd również uznał za uzasadniony koszt 800 zł poniesiony przez powoda tytułem zapłaty za sporządzenie przez niezależnego rzeczoznawcę kosztorysu naprawy pojazdu. Wskazać należy, iż poniesienia kosztu sporządzenia kalkulacji przez powoda pozostaje w związku ze zdarzeniem powodującym szkodę. Zlecenie takiej kalkulacji było niezbędne celem ustalenia wysokości dochodzonych roszczeń.

Sąd nie znalazł natomiast podstaw do uwzględnienia kosztów poniesionych przez stronę z tytułu kosztów pełnomocnika w postępowaniu likwidacyjnym, gdyż po pierwsze sprawa niniejsza nie była na tyle skomplikowana, by wymagała zatrudnienia profesjonalnego podmiotu do prowadzenia rozmów z ubezpieczycielem, a po drugie pełnomocnik zatrudniony na etapie postępowania likwidacyjnego, reprezentuje też stronę w postępowaniu sądowym, tak więc koszty te zawierają się już w kosztach zastępstwa procesowego.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 §1 k.c. w zw. z art. 817 §§1 i 2 k.c., zgodnie z którym ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, a gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w ww. terminie trzydziestodniowym. Biorąc pod uwagę, iż szkoda została pozwanemu zgłoszona w dniu 27 sierpnia 2014 r., powodowi należały się odsetki od dnia 27 września 2014 r.

Podsumowując Sąd zasądził od pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. Ś. 5.827,23 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 września 2014 r. do dnia zapłaty, o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł w pkt. II wyroku.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na mocy art. 98 §1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c., art. 108 §1 k.p.c. jak w pkt. III wyroku obciążając nimi w 57,57% powoda, który przegrał powództwo w takim zakresie, a w 42,43% pozwaną, pozostawiając równocześnie ich szczegółowe rozliczenie referendarzowi sądowemu.

(...)

1. (...)

2. (...)